

§ 1. W 1962 r. badanie wszystkiego bydła na gruźlicę we wszelkich jej postaciach prowadzi się na obszarze województw: białostockiego, lubelskiego, rzeszowskiego, krakowskiego i miasta Krakowa oraz powiatów: puckiego woje-

wództwa gdańskiego i wrzesińskiego województwa poznańskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Minister Rolnictwa: w z. *St. Gucwa*

414

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 października 1961 r.

w sprawie ryczałtowego wynagrodzenia lekarzy za wykonywanie wizyt domowych u obłożnie chorych.

Na podstawie § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 19 czerwca 1958 r. w sprawie ryczałtowego wynagrodzenia lekarzy za wykonywanie wizyt domowych u obłożnie chorych (Monitor Polski Nr 49, poz. 290) rozciąga się na lekarzy zatrudnionych w miastach stanowiących powiaty miejskie.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

415

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 15 grudnia 1961 r.

w sprawie ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za prace geologiczne.

Na podstawie § 1 ust. 6 uchwały nr 502 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie reguluje zasady ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za prace geologiczne wykonywane przez jednostki państwowe na podstawie umów zawartych zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie zasad zawierania i wykonywania umów o prace geologiczne (Dz. U. Nr 44, poz. 232), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

§ 2. 1. Wynagrodzenie wykonawcy ustala się w umowie orientacyjnie na podstawie kosztu prac wynikającego z załączonego do umowy projektu badań geologicznych.

2. Wysokość wynagrodzenia wykonawcy w fakturze określa się w oparciu o kosztorys wykonawczy na podstawie ilości faktycznie wykonanych prac i według cenników oraz przepisów dotyczących kosztów dodatkowych, a w razie braku cenników według cen ustalonych zgodnie z przepisami wydanymi przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii.

3. W odniesieniu do prac typowych i powtarzalnych należy stosować wynagrodzenie w formie ryczałtów umownych ustalonych na podstawie kosztorysów lub wskaźników cen przyjętych dla danych warunków geologicznych.

4. Przy rozliczeniach częściowych ryczałt umowny może być podzielony według elementów (§ 6).

5. Poza wynagrodzeniem wynikającym z umowy wykonawca ma prawo do wynagrodzenia z tytułu prac dodatko-

wych zleconych przez zamawiającego oraz kosztów dodatkowych, które nie zostały uwzględnione w umowie, a powstały po uzgodnieniu wynagrodzenia, z przyczyn zależnych od zamawiającego, z wyjątkiem kosztu naprawienia szkód, które zwraca zamawiający w przypadku, gdy powstały one bez winy wykonawcy.

§ 3. Jeżeli przy odbiorze pracy lub elementów tej pracy zostały stwierdzone wady możliwe do usunięcia, z wynagrodzenia wykonawcy potrąca się czasowo 200% wartości prac koniecznych do usunięcia wad albo na żądanie zamawiającego co najmniej 10% wynagrodzenia za kwestionowane prace lub ich elementy. Kwotę potrąconą rozlicza się po usunięciu wad.

§ 4. 1. Odstąpione przez strony urządzenia i materiały oraz świadczone usługi w związku z wykonaniem prac geologicznych płatne są według cenników obowiązujących w dacie przekazania materiałów lub świadczenia usług oraz przepisów o ustalaniu cen na artykuły niepełnowartościowe, a w braku cenników:

- 1) w zakresie odstąpionych materiałów — według cen obowiązujących dla sprzedaży wyrobów nietypowych,
- 2) w zakresie usług — według cen ustalonych zgodnie z przepisami wydanymi przez jednostkę zwierzchnią świadczącego usługi.

2. Wysokość dodatku do ceny z tytułu kosztów zakupu strony ustalają:

- 1) w zakresie kosztów transportu — z uwzględnieniem obowiązujących taryf przewozowych i odległości dowozu do terenu robót,

2) w zakresie kosztów zaopatrzenia i składowania — z uwzględnieniem stawek obowiązujących według zasad kosztorysowania oraz z uwzględnieniem ewentualnego podziału tych kosztów proporcjonalnie do faktycznego ich poniesienia przez zamawiającego i wykonawcę.

§ 5. 1. Rozliczenia za prace geologiczne należy przeprowadzać systemem faktur częściowych i końcowych.

2. Odrębnymi fakturami sporządzonymi w trybie przewidzianym dla obrotu towarowego i usług należy przeprowadzać rozliczenia z tytułu:

- 1) odstępowanych konstrukcji, materiałów i urządzeń, a także usług świadczonych sobie przez strony;
- 2) odszkodowań umownych;
- 3) różnic cen materiałów w razie wykonywania prac na rzecz jednostek, które nie posiadają uprawnień do nabywania materiałów budowlanych po cenach zaopatrzeniowych.

3. Fakturami częściowymi rozlicza się prace w elementach zakończonych i odebranych oraz prace rozliczane na podstawie obmiaru (ust. 4).

4. Element, którego harmonogramowy okres wykonania przekracza 3 miesiące, można rozliczać fakturami częściowymi wystawianymi systemem narastającym na podstawie obmiaru sporządzonego na koniec kwartału.

5. Z każdej faktury częściowej potrąca się 10% wartości rozliczanych tą fakturą prac.

6. Kwoty 10% potrąceń wypłaca zamawiający wykonawcy po zakończeniu i odbiorze całości prac objętych umową.

7. Prace, których okres wykonania nie przekracza 3 miesięcy, rozlicza się jednorazowo po wykonaniu i odbiorze całości prac.

§ 6. 1. Element stanowi taki zakres prac, których odbiór może być przeprowadzony ilościowo i jakościowo z uwzględnieniem geologicznych i technicznych warunków ich wykonania. Za element w szczególności przyjmuje się:

- 1) wykonanie poszczególnych robót pomocniczych (np. pomiarowych, drogowych itp.), niezbędnych do prowadzenia prac geologicznych;
- 2) wykonanie poszczególnego wyrobiska (otworu, a w razie zmiany średnicy rur części otworu wiertniczego, wkopu, rowu, szybiku itp.) wraz z pobraniem prób, dokonaniem badań i pomiarów wykonywanych w trakcie głębinienia wyrobiska oraz sporządzeniem karty otworu wiertniczego bądź przekroju (profilu);
- 3) zbadanie pobranych prób;
- 4) wykonanie i opracowanie badań geofizycznych wraz z wykonaniem wyrobisk niezbędnych do przeprowadzenia tych badań;
- 5) wykonanie robót likwidacyjno-demontażowych i uporządkowanie miejsca robót;
- 6) sporządzenie dokumentacji geologicznej.

2. Właściwi ministrowie mogą w miarę potrzeby ustalić w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii szczegółowe wykazy elementów prac.

§ 7. 1. W zakresie wierceń dla celów eksploatacyjnych z wartości prac wyliczonej w fakturze końcowej potrąca się 20% kaucję gwarancyjną na zapewnienie pokrycia kosztów usuwania wad ujawnionych w ciągu 1 roku od daty dokonania odbioru prac.

2. Pokrycie kosztu usunięcia wad, jak i zwrot kaucji gwarancyjnej następuje w trybie i terminach określonych przepisami dotyczącymi zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe.

§ 8. 1. Faktury należy sporządzać według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 34), podając w nagłówku faktury numer i nazwę tematu przyjętego do planu geologii oraz rejon robót.

2. Do faktury powinien być dołączony protokół odbioru prac oraz kosztorys wykonawczy. Wzory protokołu odbioru prac oraz kosztorysu wykonawczego ustala Prezes Centralnego Urzędu Geologii.

§ 9. 1. Przepisy §§ 1—8 stosuje się odpowiednio do ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za prace geologiczne pomiędzy podwykonawcą a generalnym wykonawcą.

2. Generalny wykonawca powinien w umowie z podwykonawcą stosować zasady rozliczeń ustalone z zamawiającym.

§ 10. 1. Zamawiający opłaca bezpośrednio należność podwykonawcy po zaakceptowaniu przez generalnego wykonawcę protokołu odbioru prac wykonanych przez podwykonawcę, przy czym podwykonawca obowiązany jest dostarczyć generalnemu wykonawcy kopię faktury.

2. Generalny wykonawca może umówić się z zamawiającym, że będzie włączać należność podwykonawcy do swojej faktury, załączając do faktury polecenie przelewu dotyczące należności podwykonawcy, albo że będzie opłacał fakturę podwykonawcy bezpośrednio ze swoich środków obrotowych.

3. Wynagrodzenia podwykonawców pomniejsza się o 1% przypadający na rzecz generalnego wykonawcy za koordynację prac, a należność generalnego wykonawcy zwiększa się z potrącenia z należności podwykonawców.

4. Rozliczenia należności generalnego wykonawcy, o której mowa w ust. 3, dokonuje się:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 — kwartalnie, odrębnymi fakturami wystawianymi przez generalnego wykonawcę na podstawie faktur podwykonawców za wykonane przez nich prace;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 2 — pomniejszając wynagrodzenie podwykonawców w ich fakturach o 1% przypadający na rzecz generalnego wykonawcy.

§ 11. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie zarządzenia należy dostosować do przepisów zarządzenia najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia zarządzenia w życie.

§ 12. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do prac wykonywanych przez przedsiębiorstwa hydrologiczno-geologiczne podległe Ministrowi Rolnictwa.

§ 13. W umowach o wykonanie prac geologicznych przez jednostki niepaństwowe należy przewidzieć stosowanie przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Centralnego Urzędu Geologii: M. Mrozowski

416

PISMO OKÓLNE Nr 243 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 grudnia 1961 r.

w sprawie wyjazdów krajowych i zagranicznych finansowanych przez przedsiębiorstwa.

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 34 z dnia 8 marca 1955 r. w sprawie zabezpieczenia w planach techniczno-ekonomicznych i inwestycyjnych przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej odpowiednich środków na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej (Biuletyn Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 8, poz. 25) dopuszcza możliwość planowania wydatków na pokrycie kosztów wyjazdów mających związek z działalnością racjonalizatorską i wynalazczością pracowniczą.

Jak wykazały przeprowadzone kontrole, przepisy te są często wykorzystywane jako pretekst do organizowania i finansowania różnych wyjazdów (wycieczek) krajowych i zagranicznych o charakterze turystyczno-rozrywkowym, nie mającym związku z działalnością racjonalizatorską i wynalazczością pracowniczą. Przeprowadzone kontrole wykazały również, że wyjazdy zagraniczne pracowników bywają finansowane z części funduszu zakładowego przeznaczonego na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników, przy czym ze względu na wysokie koszty takich wyjazdów uczestniczyć w nich może tylko niewielka liczba pracowników.

W celu zapobieżenia na przyszłość tym faktom zarządza się w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

1. Urządzenie wyjazdów finansowanych przez przedsiębiorstwa ze środków obrotowych przeznaczonych na utrzymanie klubów techniki, racjonalizacji i popularyzacji wynalazczości wymaga:

- 1) jeżeli chodzi o wyjazdy zagraniczne — uzyskania zgody właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego, przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej);

- 2) jeżeli chodzi o wyjazdy krajowe — zgody kierownika jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad przedsiębiorstwem finansującym wyjazd.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wydają szczegółowe wytyczne dla podległych jednostek w sprawie składania wniosków o wyrażenie zgody na wyjazdy krajowe i zagraniczne finansowane przez przedsiębiorstwa. Wytyczne powinny określać terminy składania wniosków oraz ustalić dane, które należy we wniosku podać, jak cel wyjazdu, wykaz osób biorących udział, szczegółowe obliczenie wysokości kosztów itp.

3. W razie gdy wyjazd zagraniczny ma być finansowany z funduszu zakładowego, rada zakładowa w porozumieniu z radą robotniczą powinna przeanalizować potrzebę wyjazdu zagranicznego, proponowary skład uczestników oraz wysokość kosztów, a następnie wnieść odpowiedni wniosek pod obrady konferencji samorządu robotniczego w celu uzyskania akceptacji w formie uchwały konferencji samorządu robotniczego określającej wysokość i formę pokrycia kosztów wyjazdu (pokrycie kosztów wyjazdów wszystkich osób w całości, pokrycie kosztów w 50%, części osób itp.). Wykonanie uchwały konferencji samorządu robotniczego wymaga zgody zarządu głównego właściwego związku zawodowego i właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego, przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej). Po uzyskaniu tej zgody należy podać do wiadomości załogi zainteresowanego zakładu pracy cel wyjazdu, listę uczestników oraz koszty wyjazdu.

4. Postanowienia pisma okólnego dotyczą zarówno przedsiębiorstw objętych planem centralnym, jak i przedsiębiorstw terenowych.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

417

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 16 grudnia 1961 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) w brzmieniu art. 10 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. (Dz. U. Nr 54, poz. 244)

Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

§ 1. Ustanowione zostały następujące normy państwowe (PN) jako obowiązujące na całym obszarze Państwa: